

Mēnesnīcā vientuļi malkojot vīnu

月下獨酌

Li Bo 李白

Starp puķēm vientuļa vīna krūka,
Vienatnē bez draugiem es iemalkoju.
Ceļot glāzi uzsaucu spožo mēnestiņu,
Saskandīnu ar ēnu, nu esam trīs.

Bet mēness neizprot dzīrošanu,
Un ēna tikai pavada manu stāvu.
Šobrīd viņi ir mani līdzgaitnieki,
Mums priecāties pav'sara plaukumā.

Es dziedu un mēness rotājas,
Es deju un ēna sajaucas.
Kad skaidrā kopīgi baudām priekus,
Bet reibuši izklīstam kur nu kurš.

Klejosim mūžos bezbēdīgām jūtām,
Mums tikšanās Piena ceļa tālēs.